

загально визнаною в ботанічній номенклатурі. Однак німецька має багату історію використання латинської мови в науковому дискурсі, наприклад: *Anemone* (анемона), *Platycodon* (ширококодзвоник), *Berberis* (барбарис), *Juncus* (ситник розлогий), *Wisteria* (гліцинія) [2].

Третя особливість – використання регіональних назв. Німеччина має різноманітну флору, а різні регіони країни мають власні імена для рослин. Ці регіональні назви часто включаються в німецьку ботанічну номенклатуру, що робить систему назв рослин багатую та різноманітною, наприклад: *Himmöbrondstingl* - *Königskerze* (коров'як), *Foißbletzn* - *Alpenampfer* (щавель альпійський), *Butternapfei* - *Trollblume* (жовтець), *Guggukas und Gugguklee* - *Wald-Sauerklee* (щавель заячий), *Giggarigi* - *Taglichtnelke* (смілка червона) [3].

Отже, назви рослин слугують ілюстративним матеріалом для комплексного дослідження різних лінгвістичних проблем. Таким чином, є безліч особливостей, які урізноманітнюють ботанічну номенклатуру німецької мови та накопичують знання про світ рослин, що сприяє розширенню та деталізації відносин усередині системи.

Список використаних джерел

1. Народні флорономи у болгарській мовній картині світу – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.inmo.org.ua/assets/files/disser/Malash_diss.pdf
2. Deutsch-botanisches Namensverzeichnis – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.hauenstein-rafz.ch/de/pflanzenwelt/namensverzeichnis/>
3. Pflanzen Dialektnamen – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.meinbezirk.at/tag/pflanzen-dialektnamen>

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, старший викладач Стройкова С.А.

ПАСИВНІ КОНСТРУКЦІЇ У НАУКОВОМУ ТЕКСТІ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Петров К.В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: petrov.kiril221@vu.cdu.edu.ua

Перш за все розгляд даної теми потрібно почати з того, що граматика німецької мови входить до групи досить складних мов, тому її не так легко опанувати. Крім того, в німецькій мові, як і в багатьох інших мовах існує пасивний стан дієслів. Це означає, що дія виконується над підметом і немає ніякого значення або ми просто не знаємо, хто або що виконує певну дію, про яку йдеться в реченні. Тому однією з найважчих та найважливіших тем для

опанування та вивчення в німецькій мові можна вважати *Passiv* або, так званий пасивний стан.

Пасивний стан у граматичних конструкціях використовується зазвичай, коли ми не знаємо конкретної особистості, яка виконує певну конкретну дію, про яку йдеться у мовленні, але в той же самий час ми хочемо зробити акцентування нашої уваги на певному процесі або події.

Наприклад: *Innovationen werden in die beiden wichtigsten Kategorien «Prozess- und Produktinnovationen» sowie «Marketing- und Organisationsinnovationen» gegliedert [1]* – Інновації поділяються на дві найважливіші категорії «Інновації процесів і продуктів» і «Маркетингові та організаційні інновації». Так ми розуміємо, що інновації розмежовуються науковцями, у самому реченні в пріоритеті стоїть дія, а не підмет.

Важливо пам'ятати, що в сучасних творах, як художньої, так і наукової літератури, пасивні конструкції використовуються набагато рідше та в меншій кількості в порівнянні з текстами попередніх століть. Це пов'язано з тим, що людство постійно розвивається і для того, щоб задовольнити потреби певної епохи або культури, яка настала в суспільстві, мові потрібно підлаштовуватися під новітні виклики та видозмінюватися, отримувати більше різних значень та тлумачень для пояснення певних процесів, потреб, загаданок, думок і переживань людей, які живуть в цей час. Цей безперервний процес відбувається по тій причині, що німецька мова, як і кожна жива мова в нашому світі, весь цей час перебуває у процесі вдосконалення та покращення, адже як відомо, мова, якщо можна так порівняти, – це «вишуканий та якісний спиртний напій», який з часом не просто не перестає бути вишуканим та смачним, а навпаки – з часом стає набагато кращим, набуває нових відтінків та барв, отримує новий та неповторний смак, який був непритаманний їй до цього.

Саме пасивні конструкції допомагають нам краще схарактеризувати та описувати певні процеси та дії, про які ми думаємо або говоримо, саме вони допомагають нам набагато краще та змістовніше характеризувати певний процес, який відбувається над якимсь предметом у різних часових формах, починаючи від теперішнього часу (*Präsens Passiv*) та закінчуючи майбутнім часом (*Futurum Passiv*).

Порівняно з теперішнім часом (*Aktiv*), пасивний стан (*Passiv*) надає нам більше простору для роздумів, тому що він має більше можливостей для опису різних процесів та явищ, про які ми згадуємо під час нашої наукової діяльності; саме він допомагає надати нашим реченням більш змістовної форми, коли ми хочемо щось пояснити в різних ситуативних процесах. Також не слід забувати про те, що пасивні конструкції в німецькій мові також дуже добре поєднуються з активним станом у різних граматичних зв'язках.

Яскравими прикладами таких пасивних конструкцій у науковій літературі можуть бути наступні речення в різних часових формах, які є найбільш розповсюдженими в мові (*Präsens, Plusquamperfekt, Imperfekt*):

- *Transaktionen werden dabei als die Übertragung von Verfügungsrechten an Gütern und Dienstleistungen in Austauschbeziehungen zwischen Vertragspartnern gesehen [1] – Операції розглядаються як передача прав на розпорядження товарами та послугами у відносинах обміну між сторонами договору.*
- *Die die Kooperation betreffenden Faktoren werden von den Kooperationspartnern definiert [1] - Фактори, що впливають на співпрацю, визначаються партнерами по співпраці.*

Таким чином, речення в пасиві сучасної німецької мови відіграють велике значення при висловленні змістовної та чіткої думки, яку автор хоче передати в тій формі та в тій палітрі відтінку, в якій він її уявив у своїй фантазії та думках. Пасивні конструкції у науковому тексті відіграють величезне значення при висловленні думки автора, у розкритті різних лексичних та якісних значень, які він міг вдихнути в свої речення у тій чи іншій формі та послідовності. Саме пасивні речення роблять німецьку мову однією з найкращих мов для опису певних процесів або певних дій, думок, станів, які оточують нас у нашому житті.

Список використаних джерел

1. Ermisch R. Management Strategischer Kooperationen im Bereich Forschung und Entwicklung. GWV Fachverlage GmbH, Wiesbaden 2007. 283 S.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Овсієнко Л.О.

ІМЕННИКОВЕ СЛОВОСКЛАДАННЯ ЯК ВИД НІМЕЦЬКОГО СЛОВОТВОРУ

Провозюк Є.О.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: yevhen.provozniuk@vni.cdu.edu.ua*

У системі сучасного німецького словотвору найбільш продуктивним словотвірним типом є словоскладання. Воно слугує не лише номінації, але також є засобом синтаксичного спрощення та компресії змісту. Взагалі тема іменникового словоскладання в сучасній німецькій мові викликає сьогодні інтерес великої кількості мовознавців через велику продуктивність іменникових композитів, створення нових структурно-семантичних схем, різноманітність усіх можливих значень та співвідношень між складниками композитів. Моделі словоскладання допомагають поповнювати словниковий запас мови, утворювати нові слова, включаючи ті, що використовуються у розмовному мовленні, мас-медіа та рекламі, такі як okazionalizmi, експресивно-образні номінації тощо.